

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/11/2017
Identifikačné číslo spisu:	7604893494
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7604893494.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného INAKSO Pohľadávok, spol. s r.o., Hronského 2712, Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, zastúpený zamestnancom Mgr. Jánom Grechom, proti povinnej X. S., nar. XX. K. XXXX, bytom N. XXX, o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11Er/90/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2017 č. k. 16CoE/505/2016-23, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Povinná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 11Er/90/2004-12 z 5. mája 2016 exekúciu zastavil.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že dňa 18. júna 2004 vydal na žiadosť súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie pre vymoženie istiny 82,98 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz vydaný Krajským súdom v Košiciach dňa 28. marca 2000, č. k. 2Zm/694/99-4. Dňa 25. januára 2016 doručil súdny exekútor súdu doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v súlade s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v ktorom oprávnený uviedol, že sa nejedná o vymáhanie nároku, ktorý by vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Uviedol, že nevie predložiť dôkazy týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným z dôvodu, že jeho právny predchodca - spoločnosť TRANSINVEST, a. s. medzitým zanikla a vzhľadom na právny stav platný do 22. decembra 2015 nebol povinný v zmysle žiadneho právneho predpisu platného v SR preukazovať vlastný vzťah s povinným. Mal za to, že vzhľadom na abstraktný charakter zmenky vyplývajúci z právneho stavu platného v čase podávania návrhu na vykonanie exekúcie nie je možné od neho v súčasnosti žiadať doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie pod sankciou zastavenia exekučného konania. Ako dôkaz označil súdny spis Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 2Zm/694/99. Súd s poukazom na § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 Exekučného poriadku uviedol, že oprávnený si nesplnil svoju povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Odkázal iba na konanie, v

ktorom bol vydaný exekučný titul a nepredložil ani dôkazy na osvedčenie týchto skutočností. Keďže v konaní nebol preukázaný opak, v zmysle § 243f ods. 4 Exekučného poriadku platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a preto súd exekúciu zastavil.

3. Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. januára 2017 č. k. 16CoE/505/2016-23 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Zároveň účastníkom nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vykonania exekúcie proti povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je Zmenkový platobný rozkaz vydaný Krajským súdom v Košiciach dňa 28. marca 2000, č. k. 2Zm/694/99-4. Poverenie bolo pre súdneho exekútora vydané dňa 18. júna 2004. S poukazom na § 243f Exekučného poriadku oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie v lehote 30-tich dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým bol zmenený a doplnený Exekučný poriadok. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd vychádzal z prezumpcie dôvodu na zastavenie exekúcie (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku) s odôvodnením, že oprávnený si nesplnil svoju povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Odvolací súd ďalej poukázal na ust. § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/ a na § 243f ods. 1, ods. 4 a ods. 6 Exekučného poriadku. Odvolací súd mal za to, že v predmetnom konaní sa vymáha plnenie na základe zmenkového platobného rozkazu vydaného na podklade originálu predloženej zmenky. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený v doplnení návrhu uviedol, že nevie predložiť dôkazy týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ale ako dôkaz navrhol pripojiť súdny spis Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Zm/694/99. Splnenie tejto zákonnej povinnosti oprávneným nemá za následok pokračovanie v konaní, ako sa oprávnený mylne domnieva. Na podklade označených skutočností a dôkazov však exekučnému súdu vzniká povinnosť preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku. Túto povinnosť si súd prvej inštancie nesplnil, preto si odvolací súd dal pripojiť zmenkový spis Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Zm/694/99. Z pripojeného zmenkového spisu mal odvolací súd za preukázané, že vo veci samej rozhodol zmenkový súd len na podklade tvrdení oprávneného v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, a to výlučne na podklade originálu predloženej zmenky. Zo spisu nevyplýva, že by zmenkový súd pred vydaním exekučného titulu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky, alebo že by sa zaoberal obsahom zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok, t. j. v konaní nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Opak sa zo žiadneho dôkazu nepreukázal a keďže pre tento prípad zákon ustanovuje domnienku (prezumpciu), podľa ktorej platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku (§ 243f ods. 3), súd prvej inštancie správne exekúciu zastavil. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a ostatným účastníkom preukázateľne trovy konania nevznikli, preto im neboli priznané.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený. Prípustnosť dovolania oprávnený odvodil s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., pretože odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená, pretože sa týka novej právnej úpravy platnej od 22. decembra 2015. V dovolaní oprávnený poukázal na ust. § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. j/ a ma § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Mal za to, že rozhodnutie je nesprávne a nezákonné, pretože odvolací súd vec nesprávne právne vyhodnotil v tom, že ustálil právny názor, že v exekučnej veci existovali dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, resp. neexistovali

dôvody na rozhodnutie o pokračovaní exekúcie z dôvodu, že oprávnený nesplnil zákonom stanovené podmienky na pokračovanie exekúcie. Odvolací súd nesprávne vyhodnotil právnu otázku, že v danom prípade sa nejednalo o retroaktivitu právneho predpisu a tým rozhodol v rozpore so zásadou právnej istoty, legitímnych očakávaní a zákazu priamej retroaktivity, keď od oprávneného na to, aby sa mohlo pokračovať v exekúcii vyžadoval doklady týkajúce sa vlastného vzťahu právneho predchodcu oprávneného s povinným, čo donedávna nebolo potrebné pri uplatnení predmetného nároku či už v základom, resp. vykonávacom konaní, a čo nemohol oprávnený mať potrebu odložené v záujme neskoršieho predloženia súdu. Teda hoc odvolací súd použil právny predpis vzťahujúci sa na exekučné konanie, tento právny predpis nesprávne interpretoval, resp. zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery. Oprávnený v dovolaní žiada, aby dovolací súd posúdil právnu otázku, či je možné zastaviť exekúciu v zmysle ust. § 39 ods. 3, § 57 a § 243j Exekučného poriadku, pokiaľ je exekúcia vedená na základe právoplatného exekučného titulu, ktorý bol súdom vydaný a aj nadobudol právoplatnosť v čase, keď neplatila právna úprava ochrany spotrebiteľa, ktorá platí v súčasnosti a zároveň posúdenie otázky, či je možné od oprávneného bez porušenia zákazu retroaktivity požadovať súdom, aby splnil k ďalšiemu pokračovaniu exekúcie podmienku opisu rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a podmienku pripojenia dôkazov, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú v takej situácii, keď oprávnený nadobudol nárok na vymáhanie dlhu od povinného v čase, keď povinnosť opisu rozhodujúcich skutočností týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojenie dôkazov, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú neexistovala, a preto oprávnený ani nemal povinnosť a ani potrebu si rozhodujúce skutočnosti zisťovať a ani dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú zabezpečovať, resp. uchovávať. Oprávnený v dovolaní ďalej poukázal na spoločné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93 z roku 2015, ďalej na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/98/2010 z 29. júna 2010. Záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 449 ods. 1 C.s.p. uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 16CoE/505/2016-23 z 31. januára 2010 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie, resp. aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 449 ods. 3 C.s.p. uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 16CoE/505/2016-23 z 31. januára 2010 zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii, o ktorej je vedené konanie na Okresnom súde Spišská Nová ves sp. zn. 11Er/90/2004. Oprávnený tiež navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 444 ods. 2 C.s.p. odložil právoplatnosť uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 16CoE/505/2016-23 z 31. januára 2017, a to z dôvodu, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

9. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Podľa § 432 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že

rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

11. V súvislosti s dovolacou námietkou, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu podľa oprávneného záviselo od právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. v spojení s § 432 ods. 1 C.s.p.), dovolací súd poukazuje na § 421 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/až n/.

12. Podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, odmietnutí podania vo veci samej, odmietnutí žaloby na obnovu konania, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmých nesprávností, okrem odôvodnenia, zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, odklade vykonateľnosti rozhodnutia, povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, zabezpečení dôkazného prostriedku, nároku na náhradu trov konania, prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164.

13. V predmetnom spore odvolací súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves z 5. mája 2016, č. k. 11Er/90/2004-12. Súd prvej inštancie uvedeným rozhodnutím zastavil exekúciu s poukazom na § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku v spojení s § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, ods. 4, ods. 6 Exekučného poriadku.

14. Dovolací súd konštatuje, že prípustnosť dovolania oprávneného v rozhodovanom spore nebola založená podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. s poukazom na § 421 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 písm. a/ C.s.p. Preto dovolací súd dovolanie oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.